

*Helsingin Kaupunginvaltuuston
kokous tiistaina marraskuun 16 päi-
vänä 1915 k:lo 7 i. p.*

ESITYSLISTA.

Lisätty Kvsto käsittelee seuraavan asian:

Rkmrin esitys kotimaisen lainan hankkimisesta kaupungille (Pain. asiakirj. N:o 46 vuodelta 1915).

V. V:n lausunto ehdotuksineen asiasta käy selville valiokunnan antamasta erikoisesta mietinnöstä (Pain. asiakirj. N:o 58 vuodelta 1915).

Lisätty Kvsto:

V. V:n ehdotus hyväksyttiin.

Varsinainen Kvsto käsittelee sitten seuraavat asiat:

N:o 1.

K. Senaatin epäävä päätös Kvston esitykseen valtiovarain myöntämisestä kaupungin kansakoulujen ja kasvatuslaitosten kannatusavuksi.

Käsitellessään 1915 vuoden budjettia päätti Kvsto K. Senaatilta anoa, että kaupungin kansakouluille ja kasvatuslaitoksille myönnettäisiin asetustenmukaista apurahaa valtiovaroista 25 % kustannusmääristä Smkasta 1,779,278: 85 ja 139,736: 62.

Asiakirjoihin ¹¹/₃ 1915 kirjoitetulla päätöksellä, joka nyttemmin on Kvstolle saapunut, on K. Senaatti, koska vuodeksi 1915 vahvistetussa suostuntarahaston tulo- ja menosäännössä ei ole määrärahaa puheena oleviin tarkoituksiin, päättänyt hyljätä Kvston anomuksen.

V. V.:

Huomauttaen että edellä mainitut määrärahat on merkitty kaupungin 1915 vuoden budjetin tulopuolelle 12.5 %:ksi edellä mainituista määristä, eli Smkaksi 222,409: 75

kansakoulujen ja Smkaksi 17,467:08 kasvatuslaitosten osalta, ehdottaa valiokunta että, koska mahdollisuutta puheena olevan päätöksen muuttamiseen ja kaupungille tulevan valtioavun saamiseen nykyään ei ole, K. Senaatin päätös merkittäisiin tiedoksi saaduksi ja ilmoitettaisiin Rmk:ille huomioon otettavaksi 1915 vuoden säästölaskelman laadinnan ja 1916 vuoden budjetinkäsittelyn yhteydessä.

Kvsto:

V. V:n ehdotus hyväksyttiin.

N:o 2.

Maist:n kirjelmä ynnä rakennusmestari Kaarle Oskari Lähteen anomus luvan saamisesta huutokauppaliikkeen harjoittamiseen.

Hakukirjoista käy selville, että hakija on täysi-ikäinen ja hyvämaineinen sekä hallitsee itseänsä ja omaisuuttansa. Hakemuksen oheisessa todistuksessa vakuuttavat varatuomari V. Vartiovaara ja vahtimestari C. G. Lindqvist, että hakija on kunnollinen ja tunnollinen henkilö, joka nauttii yleistä luottamusta ja on perehtynyt liike-elämän eri haaroihin, joten hän olisi erittäin sopiva harjoittamaan huutokauppiaan ammattia.

Rkmri ilmoittaa, ettei sillä ole tiedossaan mitään, mikä voisi aiheuttaa hakemuksen epäämisen.

V. V.:

Kvsto ilmoittanee, ettei hakemusta vastaan ole mitään huomauttamista.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 3.

Maist:n kirjelmä ynnä liikemies Torsten Immanuel Hjeltin hakemus saada täällä harjoittaa huutokauppiaan ammattia.

Hakija, joka on syntynyt 1890 sekä hallitsee itseään ja omaisuuttaan, anoo lupaa saada täällä käyttämällä toiminimeä „Helsingin elintarpeiden huutokauppalaite, omistaja Torsten Hjelt“ harjoittaa huutokauppaliikettä sekä panee sitä varten hakemuksensa oheen varatuomari A. Wikströmin ja pankinjohtaja A. Freyn antaman todistuksen että hakija omaa sen rehellisyyden, luotettavuuden ja ne muut ominaisuudet, mitkä tarjoavat riittäviä takeita huutokauppiaan ammatin tunnollisesta harjoittamisesta.

Rkmri ilmoittaa, ettei Krilla ole mainittavana mitään, mikä voisi aiheuttaa hakemuksen epäämisen.

V. V.:

Kvsto ilmoittanee, ettei hakemusta vastaan ole mitään huomauttamista.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 4.

Jatkokäsittelyyn 19/10:stä 1915: Rkmrin esitys Santa- ja Busholman väliaikaisesta käytämisestä (Pain. asiakirj. N:o 47 vuodelta 1915).

Helsingin Kauppavaltuutetut, joiden lausunto Kvston 19/10 1915 tekemän päätöksen mukaisesti on asiasta hankittu, huomauttavat että, kun Rkmrin ehdottama puheena olevan alueen käyttäminen tarkoittaa ainoastaan sikäläisten olojen väliaikaista järjestämistä, ovat Kauppavaltuutetut, jotka ovat käsiteltäväksi ottaneet kysymyksen alueen pitempiaikaisesta käyttämisestä ja aikovat aikanansa Kvstolle antaa ehdotuksen tästä, voineet puoltaa Rkmrin ehdotusta sillä edellytyksellä, ettei paikkoja missään tapauksessa vuokrata viittä vuotta pitämmäksi ajaksi.

V. V.:

Rkmrin ehdotusta puolletaan sellaisin lisäyksin, ettei paikkoja missään tapauksessa vuokrata kauemmaksi kuin 1920 vuoden loppuun.

Kvsto:

Rkmrin ehdotus hyväksyttiin V. V:n ehdottamin muutoksin.

N:o 5.

Rkmrin esitys kalliinajanlisäyksen myöntämisestä eräille Helsingin kaupungin virka- ja palvelusmiehille ynnä asiaan kuuluva valiokunnan mietintö (Pain. asiakirj. N:ot 56 ja 57 vuodelta 1915).

V. V.:

Rkmrin ehdotusta puoltaen valiokunta esittää, että Kvston asiasta tekemän päätöksen toimeenpanoa varten asetettavaan valiokuntaan valitaan herrat Walldén, Salingre ja O. Rosenqvist sekä protokollasihteeri Björn Wasastjerna ja Rkmrin sihteeri, maisteri Georg Estlander.

Kvsto:

Rkmrin ja V. V:n ehdotukset hyväksyttiin.

N:o 6.

Rkmrin esitys pääoma-, obligatsioni- ja puhelinverosta johtuvain kaupungin menojen kirjanpitoa koskevasta asiasta.

Rkmri huomauttaa, että Kvsto kokouksessaan $\frac{2}{3}$ 1915 valtuutti Rkmrin tarpeen mukaan maksattamaan ne määrät, mitkä helmikuun 1 päivänä 1915 pääoma- ja kuponkiverosta annetun asetuksen johdosta oli maksettava sota-aikana, sekä antoi Rkmrin toimeksi, koska tarkoitukseen tarvittava rahamäärä ei tuohon aikaan vielä ollut lopullisesti laskettavissa, vuoden lopulla tehdä esityksen puheena olevan menon suorittamisesta. Kun nyttemmin oli käynyt selville, että kuponkiveroa on maksettava koko vuodelta, joten sen lopullinen määrä on Smk 110,319:31, oli Rkmrissa noussut kysymys, miten

tämä menoerä olisi tileihin merkittävä. Kun puheena olevaa menoa ei voitu ottaa huomioon 1915 vuoden menosääntöä laadittaessa, olisi ehkä meneteltävä niin, että Vsto panisi menon maksettavaksi tämänvuotisista käyttövaroistaan. Mutta siihen nähden että näistä käyttövaroista jo on osotettu niin paljon että, jos tämäkin tuntuva menoerä pantaisiin mainitulta tililtä maksettavaksi, tulisivat käyttövarat tuntuvasti ylitetyiksi, ei Kri ole katsonut olevan ehdottaminen tällaista menettelyä. Krista ei myöskään ole näyttänyt hyvin harkitulta panna tätä vuoteen 1915 kohdistuvaa menoa maksettavaksi ensi vuoden menosäännöstä, vielä vähemmän siirtää menoa tileissä toistaiseksi ja kunnes säännöllisiin oloihin jälleen on päästy. Kävisi tosin tilinpäätöksessä paneminen menon maksettavaksi käytettävänä olevasta säästöstä, mutta Rkmri ei ole voinut tätäkään keinoa puoltaa, koska Krin käsityksen mukaan kukin meno olisi pantava maksettavaksi menosääntöön merkitystä määrärahastaan. Näin ollen on Rkmri pitänyt asianmukaisimpana, että tämä meno kirjanpidossa merkitään obligatsioonien korkomenojen tilille, joka siten tietenkin tulisi ylitettäväksi vastaavalla summalla. Rkmri on käskenyt Rkonttorin tilittää puheena olevan menon vastamainitulla tavalla, ja tästä ilmoittaen Kvstolle samalla anonut, että Kvsto hyväksyisi puheena olevan toimenpiteen.

Tässä yhteydessä oli Rkmri ottanut käsiteltäväksi kysymyksen, miten kaupunginkassasta valtiolle suoritettu puhelinvero, 3,330 markkaa, olisi tileihin merkittävä, ja edellä esitettyjen näkökohtain mukaisesti käskenyt Rkonttorin panna menon maksettavaksi puhelinmaksujen määrärahasta, joka siten tulee ylitettäväksi vastamainitulla määrällä. Tämän ilmoittaen on Kri esittänyt, että Kvsto hyväksyisi tämänkin toimenpiteen.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 7.

Rkmrin esitys määrärahan osottamisesta Helsingin Anniskeluosakeyhtiölle Korkeasaaren ja Seurasaaren kunnossapitoon.

Helsingin Anniskeluosakeyhtiö on Rkmrille huomauttanut että, sen johdosta että yhtiön liike asianomaisten viranomaisten määräyksen johdosta on ollut lakkautettuna $\frac{1}{8}$:stä 1914 lähtien, osottaa 1915 vuoden tilinpäätös voiton sijasta tappiota. Tämän johdosta ei yhtiö voi kuluvalta vuodelta jakaa voittovaroja kaupungille enempää kuin kulkulaitosrahastoonkaan. Edellisinä vuosina oli yhtiö aina marraskuulla, jolloin todennäköinen voitto jo oli tunnettu, Kvstolta anonut, että yhtiö kaupungille tulevasta voittovarojen osuudesta saisi jonkin määrän Korkeasaaren ja Seurasaaren laitosten voimassapitoon seuraavana vuonna. Nykyolojen johdosta tällainen menettely kuitenkin tällä kertaa käy mahdottomaksi. Näihin tukaliin oloihin nähden oli yhtiö sentähden katsonut olevan ilmoittaminen että yhtiöltä ei ainoastaan puuttunut varoja vastamainittujen laitosten kunnossapitoon, vaan että sen myös oli pakko kuluvan vuoden päättyessä lakkauttaa jo kolmattakymmentä vuotta Korkeasaarella voimassapitämänsä eläintarha, ellei kaupunki astu väliin ja, vaikkei yhtiö voisikaan vuodelta 1916 antaa voittovaroja, kuitenkin yhtiölle vastaisen tilityksen ehdolla osota mainituilla saarilla olevain laitosten voimassa-

pitoon tarvittavia varoja. Tarvittava määrä oli viime vuosien kustannusten johdolla sekä huomioon ottaen, että johtokunta aikoi vähentää eräiden eläinlajien yksilölukua Korkeasaaren eläintarhassa, tasaluvuin laskettavissa 100,000 markaksi kirjelmän oheisen seikkaperäisen taulukon mukaan. Tässä olisi huomattava, että yhtiö tosin oli viimeksi saanut puheena olevaan tarkoitukseen ainoastaan 65,000 markkaa, mutta se seikka, että yhtiö oli voinut tällä summalla pitää laitokset kunnossa, johtui siitä, että tähän tarkoitukseen myös oli käytetty yhtiön sikäläisistä kiinteistöistä saatu voitto, jommoista yhtiöllä ei nyt ollut käytettävänä.

Asiaa käsiteltäessä oli Rkmrissa yksimielisesti lausuttu se käsitys, että tarpeellinen määräraha on myönnettävä mainituilla saarilla olevain laitosten voimassapitoon. Näiden laitosten merkitys kaupunkiyhdyskunnalle sekä sivistykselliseltä ja yhteiskunnalliselta että terveydelliseltäkin kannalta tunnustettaneen yleisesti. Ja kun Anniskeluosakeyhtiön voittovaroja nykyolojen johdosta ei ole odotettavana, täytyy kaupunginviranomaisten puuttua asiaan ja osottaa tarkoitukseen tarvittavat varat. Avustusmäärän oli Rkmri, tarkoin harkittuaan, katsonut olevan vahvistettava 100,000 markaksi eli samaksi määräksi, jota Anniskeluosakeyhtiö oli pyytänyt. Tältä kannalta lähtien oli Rkmrin ollut tehtävä ehdotus tarkoitukseen tarpeellisten varain osottamisesta. Kun kuitenkin Vston käyttövaroista vuoden varrella jo oli osotettu melko suuria määriä muihin tarkoituksiin, ei näyttänyt olevan tilaisuutta näiden varain käyttämiseen. Paraikaa toimitettavassa budjetinkäsittelyssä oli osottautunut erittäin vaikeaksi saada 1916 vuoden menoja ja tuloja sovitetuiksi niin, ettei taksoitus sanottavasti kohoaisi. Tähän nähden Rkmri ei ollut voinut puoltaa näin huomattavan summan panemista 1916 vuoden menosääntöön, erittäinkin kun siinä tapauksessa taksoitusvaroja olisi käytettävä puheena olevaan tarkoitukseen. Näin ollen oli otettu harkittavaksi, eikö tarvittavaa määrää kävisi maksaminen Helsingin kaupungin voittovarain rahastosta, joka nykyään on noin 145,000 markan suuruinen. Tämän ehdotuksen tehdessään oli Rkmrille hyvin tunnettua, että Kvston marraskuun 25 päivänä 1913 vahvistamat säännöt kaupungille tulevain juovutusjuomavoittovarain käyttämisestä muun muassa määräisivät, että voittovarain rahaston pääoma oli pysytettävä vähentämättömänä ja rahaston korkovarot käytettävä eräisiin mainittuihin tarkoituksiin taikka lisättävä pääomaan. Kun kuitenkin tämä rahasto oli koottu anniskelu-yhtiön voittovaroista ja nykyoloissa oli kysymys tämän yhtiön voittovaroilla perustetun ja voimassapidetyn tärkeimmän yrityksen säilyttämisestä, oli Rkmri, vaikkakin epäroiden, katsonut painavain syiden puoltavan esitystä että Kvsto päättäisi tähän tarkoitukseen ja tällä kertaa osottaa tarpeellisen määrärahan maksettavaksi mainitusta voittovarain rahastosta. Siten rahaston pääomavarat tosin tuntuvasti vähenisivät ja korkotulotkin supistuisivat, mutta tähän ei kuitenkaan Rkmrin mielestä saisi panna ratkaisevaa merkitystä, kun oli kysymys Seurasaaren ja Korkeasaaren laitosten voimassapidämisestä. Edellä lausuton johdosta on Rkmri sentähden esittänyt, että Kvsto päättäisi Helsingin kaupungin voittovarain rahastosta osottaa 100,000 markkaa Helsingin Anniskeluosakeyhtiölle tilitysvelvollisuudella käytettäväksi Korkeasaaren ja Seurasaaren laitosten voimassapitoon.

Tässä yhteydessä esiteltiin erinäisten henkilöiden Kvstolle tekemä esitys, että kaupunki vastedes ottaisi Korkeasaaren kunnossapidon huolekseen.

V. V.:

Valiokunta, jonka mielestä voittovarain rahaston varat on käytettävä niihin tarkoituksiin, joihin ne oikeastaan on varattu, esittää, että Kvsto, saattaakseen Korkeasaaren ja Seurasaaren laitosten voimassapidon mahdolliseksi vuonna 1916, päättäisi sitä tarkoitusta varten myöntää Helsingin Anniskeluosakeyhtiölle 100,000 markan korottoman lainan ja

samalla sitoutua jättämään sen jälemmäksi yhtiön muita velkoja, sillä ehdolla että yhtiö vastedes, kun sen liike jälleen tuottaa voittoa, maksaa summan takaisin kaupungin voittovarain osuudesta.

Kvsto:

Ehdotettu rahamäärä myönnettiin etuantina kaupungille tulevasta anniskeluyhtiön voittovarain osuudesta. Erikoinen esitys evättiin.

N:o 8.

Rkmrin esitys n. s. laivaveistämöalueen vuokraamisesta.

Rkmri mainitsee että, kun n. s. laivaveistämöalueen nykyinen vuokramies, insinööri H. Jäderholm, oli Rkmrille ilmoittanut, ettei hän aikonut vuokrakauden päättyessä heinäkuun 1 päivänä ensi vuonna jatkaa kaupungin kanssa tekemäänsä vuokrasopimusta, ja kun Kvston lisätyin luvuin asiasta tekemän päätöksen mukaan „puheena olevilla tonteilla harjoitettua veistämöliikettä ei saa lakkauttaa, ennenkuin sen merkitystä kaupungille oli huolellisesti ja kaikin puolin tutkittu“, oli Rkmri kuulutuksella kehottanut halullisia Rkmriin antamaan suljetut tarjoukset vuokran haltuun ottamisesta edellä mainitusta ajankohdasta lähtien 5 vuodeksi. Samaan aikaan oli Rkmri tehnyt Kvstolle esityksen erinäisiin toimenpiteisiin ryhtymisestä laivaveistämöalueen vastaista käyttämistä koskevan asian valmistelemiseksi, edellyttäen kuitenkin tämän valmistelun kysyvän pitemmän aikaa. Sittenkun Kvsto nyttemmin oli päättänyt, että tuollainen selvitys on toistaiseksi jäävä sillensä, olisi sitä enemmän syytä nyt tehdä päätös alueen käyttämisestä lähitulevaisuudessa.

Laatiessaan ehdotusta vuokraehdoiksi oli Rkmri sekä kaupungin että vuokramiehen etua silmällä pitäen katsonut vuokrakauden olevan määrättävä viideksi vuodeksi sekä vuokramiehelle myönnettävä etuoikeus vuokrakauden päätyttyä, siinä tapauksessa ettei kaupunki tuohon aikaan halua käyttää aluetta muulla tavoin, vuokrata se edelleen viideksi vuodeksi kuusikuukautisen irtisanomisen ehdolla, kuitenkin siten, että irtisanominen olisi tehtävä tammikuun kuluessa. Kysymys ehdollisesti pitennetyltä vuokra-kaudelta maksettavasta vuokrasta olisi jätettävä avonaiseksi ja eri sopimus siitä vastedes tehtävä.

Määräajan kuluessa oli saapunut ainoastaan yksi tarjous, nimittäin hankkeissa olevan Helsingfors Skeppsvarfs Aktiebolag nimisen yhtiön tekemä, joka oli ilmoittanut suostuvansa 10,000 markan vuokramaksusta ja muutoin samoilla ehdoilla, joista oli sovittu kaupungin ja nykyisen vuokramiehen kesken, ottamaan vuokran haltuunsa. Vaikka Rkmri tosin oli pitänyt tehtyä tarjousta vuokrasummaan nähden epäedullisena, koska kaupungin vuokratulot siten vähenisivät kokonaisella 6,660 markalla vuodessa, oli Rkmri kuitenkin katsonut olevan tehtyä tarjousta puoltaminen. Laivaveistämöliikettä näytti nimittäin olevan paikalla jonkin aikaa edelleen voimassapidettävä, mutta tämä tuskin käynee päinsä kaupunginhallinnon välittömästä toimenpidosta, vaan lienee annettava yksityisen yritteliäisyyden huoleksi. Näin ollen on Rkmri esittänyt Kvston päätettäväksi:

että hankkeissa olevalle Helsingfors Skeppsvarfs Aktiebolag nimiselle yhtiölle vuokra-
taan n. s. laivaveistämöalue, siten rajoitettuna kuin kirjelmän oheinen karttalehti tarkemmin osottaa, viiden vuoden ajaksi heinäkuun 1 päivästä 1916 lukien seuraavilla ehdoilla:

- 1) alueella on pidettävä voimassa laivaveistämöliikettä;
- 2) vuokramaksu on 10,000 markkaa vuodessa ja on neljännesvuosittain kaupunginkassaan maksettava;
- 3) vuokramiehellä ei ole oikeutta vuokrata aluetta eikä sen osia muulle henkilölle tai yhtiölle;
- 4) vuokramiehelle myönnetään etuoikeus vuokrakauden päättyessä, siinä tapauksessa ettei kaupunki tuohon aikaan halua käyttää aluetta muulla tavoin, vuokrata se vieläkin viiden vuoden ajaksi kuusikuukautisen irtisanomisen ehdolla, kuitenkin siten että irtisanominen on tehtävä tammikuun kuluessa;
- 5) vuokramiehen oikeus ranta-alueen käyttämiseen pysytetään loukkaamattomana; kuitenkin varaa kaupunki itselleen oikeuden pitentää nykyistä rantasiltaa veistämössä olevaan kaupungin telakkaan asti. Alueella olevia kaupungin omistamia rakennuksia, laitoksia ja koneita saa vuokramies käyttää, mutta on velvollinen pitämään ne hyvässä kunnossa sekä lähtöpäivänä korvaamaan kaupungille vuokrakauden kuluessa ehkä syntyneen vahingon;
- 6) vuokramies vapautetaan pitämästä alueella olevia kaupungin omistamia rakennuksia ja laitoksia palovakuutettuina, ollen vakuuttaminen kaupungin velvollisuutena; sekä
- 7) nykyisen vuokramiehen ja kaupungin muonitustoimikunnan kesken tehdyt, erinäisten alueella olevien makasiinien vuokrasopimukset pysyvät voimassaan.

Koska vastainen vuokramies aikonee tehdä nykyisen vuokramiehen kanssa sopimuksen vuokran haltuun ottamisesta jo ensintulevan joulukuun 1 päivästä lähtien ja Kvston sentähden olisi otettava asia mahdollisimman pian lopullisesti käsiteltäväksi, on Rkmri ehdottanut Kvston niinikään päätettäväksi,

että nykyinen vuokramies oikeutetaan joulukuun 1 päivästä 1915 vuokraamaan puheena olevan alueen Helsingfors Skeppsvarfs Aktiebolag yhtiölle.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 9.

Rkmrin kirjelmä hakemuksineen stipendin saamiseksi Gustav Pauligin rahastosta.

Stipendi, joka on määrältään 3,000 markkaa ja annettava nuorenpuoleisille henkilöille, jotka lyseokurssin päätettyään aikovat ulkomailla kehittyä liikealalla, ovat hakeneet ylioppilas Valentin Garoff, maisteri Adolf Mauritz Winberg, konttoristi Vilhelm Aleksander Nissilä ja harjoittelija Harald Nyqvist.

Kauppavaltuutetut ovat erimielisyydettä puoltaneet ylioppilas Garoffia saamaan stipendin.

Rkmri huomauttaa, että hakijat Nissilä ja Nyqvist eivät täytä niitä määräyksiä, mitkä lahjoituskirjassa on pantu stipendin saamisen ehdoksi, sillä mainitut hakijat eivät ole suorittaneet täydellistä lyseokurssia eikä hakija Nyqvist sitä paitsi ole kotoisin Helsingistä. Mitä muihin hakijoihin tulee, ei Krin enemmistö tosin ole pitänyt kumpaistakaan heistä erikoisen hyvin valmistuneena ja sopivana suorittamaan ilmoittamaansa opinto-

suunnitelmaa, mutta siihen nähden että hakija Garoff oli saanut Kauppavaltuutettujen puoltosanan ja hänet niinkään kaupp-alalla harjoittamiinsa valmistaviin opintoihin nähden oli asetettava hakija Winbergin edelle, oli enemmistö esittänyt, että Kvsto antaisi ylioppilas Garoffille puheena olevan stipendin vuodelta 1916. — Eriävän mielipiteen on lausunut Krin jäsen herra Hertzberg, joka ei ole katsonut yhdenkään hakijoista ansaitsevan stipendiä ja sentähden vaatinut sen julistamista uudelleen haettavaksi.

V. V.:

Kauppavaltuutettujen ja Rkmrin ehdotuksen mukaisesti antanee Kvsto puheena olevan stipendin ylioppilas Garoffille.

Kvsto:

V. V:n ehdotus hyväksyttiin.

N:o 10.

Rkmrin kirjelmä ynnä Helsingin Käsityökoulun toimintakertomus työvuodelta 1914—1915 summittaistilineen koulun tuloista ja menoista.

V. V.:

Pantanee pöydälle ensi kokoukseen.

Kvsto:

Pantiin pöydälle.

N:o 11.

Jatkokäsittelyyn 2/11:stä 1915: Selonteko kaupungin hätäapukomitean toiminnasta 1914—1915 (Pain. asiakirj. N:o 51 vuodelta 1915).

V. V.:

Kertomus lähetettäneen Tilastokonttoriin huomioon otettavaksi kunnalliskertomuksen laadinnassa.

Kvsto:

Myönnyttiin.

N:o 12.

Sosiaalilautakunnan esitys kunnan asunnonvälitystoimiston perustamisesta (Pain. asiakirj. N:o 38 vuodelta 1915).

V. V.:

Esitystä puolletaan Rkmrin ehdotuksen mukaisesti sellaisin lisäyksin, että Sosiaalilautakunnan tulee Kvstolle vastedes ehdottaa, milloin toimisto on alkava toimintansa.

Kvsto:

Sosiaalilautakunnan ja Rkmrin ehdotukset hyväksyttiin, toimiston johtosääntö erinäisin vähäisin muutoksin. Niinikään hyväksyttiin V. V:n ehdotus.

N:o 13.

Terveystenhoitolautakunnan esitys määrärahan myöntämisestä tohtori J. Silfvastille silmätautisten lasten osaston voimassapitämiseksi hänen silmäpoliklinikassaan.

Hakijan Terveystenhoitolautakunnalta annottua, että Lautakunta hänelle hankkisi 800 markan kuukausimäärärahan 10 sijaa käsittävän osaston voimassapitämiseksi hakijan poliklinikassa sellaisia silmätautisia lapsia varten, joita menestyksen toiveilla käy hoitaminen ainoastaan sairaalassa, on Terveystenhoitolautakunta Kvstolle osotetussa, Rkmriin annetussa kirjelmässä ja siinä lähemmin esitetyillä perusteilla sekä tekemänsä laskelmain pohjalla ehdottanut, että sairaalahoidon kustantamiseksi hakijan silmäpoliklinikkaa käyttäville silmätautisille annettaisiin hakijan käytettäväksi vuonna 1916 Smk 2: 50 kutakin potilasta ja päivää kohti, enintään kuitenkin 5,000 markkaa, josta summasta hakijan tulisi tehdä tili otteet sairaalan päiväkirjoista antamalla.

Ensintulevan vuoden budjetinjärjestelyä kohtaaviin vaikeuksiin nähden ja kun erästä toista kaupungissa olevaa polikliinistä silmäosastoa varten on korotettu määräraha pantu 1916 vuoden menosääntöön, ei Rkmri ole voinut puoltaa myöntymistä hakijan anomukseen eikä Terveystenhoitolautakunnan olennaisilta kohdin muodosteltuun ehdotukseen. Tähän päätökseen oli osaltaan vaikuttanut sekin seikka, että kaupunginviranomaisille kohdakkoin tehtänee ehdotus kunnan poliklinikan perustamisesta Kallioon, joka ehdotus luultavasti toteutetaan. Näin ollen ja kun on aikomus mainittuun poliklinikkaan järjestää silmätautienkin osasto, on Rkmri esittänyt, että Kvsto epäisi esillä olevan ehdotuksen.

V. V.:

Evättänee.

Kvsto:

Lähetettiin Budjettivaliokuntaan.

N:o 14.

Vaivaishoitohallituksen esitys erinäisten lisämäärärahan myöntämisestä.

Viime syyskuulla ilmoitti Vaivaishoitohallitus (Ks. asiaa N:o 24 esityslistassa 7/9 1915), että erinäisiä määrärahaeriä jo oli ylitetty ja että lisäystä näihin samoin kuin erinäisiin muihinkin määrärahoihin tarvittaisiin, mistä seikasta Vaivaishoitohallitus ilmoitti vastedes tekevänsä Kvstolle tarpeellisen esityksen. Nytemmin on Vaivaishoitohallitus antanut seikkaperäisempiä tietoja asiasta sekä tehnyt esityksen seuraavain lisämäärärahan myöntämisestä alempana mainittujen menosäännön nimikkeitten kohdalla:

Kunnalliskoti ja sen yhteydessä olevat laitokset.

Lääkkeet Smk 2,000: —

Kunnalliskoti.

Tarveaineet	Smk 400: —
8 hevosien kaurat, heinät, silain y. m. kunnossapito ..	” 3,000: —
Polttoaineet	” 1,000: —
Kalusto	” 1,200: —
Lääkkeet	” 300: —
Sekalaiset menot	” 1,000: —

Apurahoja ja kustannuksia laitoksesta erillään olevia köyhiä varten.

Elätteleellantokustannukset	Smk 15,000: —
Mielenvikaisten hoitokustannukset	” 60,000: —
Lääkkeet	” 3,000: —

Sekalaista.

Hautauskulut	Smk 800: —
Yhteensä	Smk 87,700: —

Edellä mainitun esityksen perustelemiseksi esittää Vaivaishoitohallitus eri määräraha-eriin nähden seuraavaa:

Kunnalliskoti ja sen yhteydessä olevat laitokset.

Lääkkeet: Se seikka että määräraha, 4,600 markkaa, täytyy ylittää 2,000 markalla, johtuu osaksi lääkkeiden hinnan kohoamisesta, mutta pääasiallisimmin siitä, että kunnalliskodissa edelleen majoilee noin 70 Kivelän sairaalasta sinne tilanpuutteen johdosta siirrettyä potilasta, joiden hoidosta Vaivaishoitohallitus kuitenkin aikansa saa korvauksen Terveystalautakunnalta.

Kunnalliskoti.

Tarveaineet: Määrärahan, 4,200 markan, riittämättömyys johtuu kohoamistaan kohoavista tarveaineiden hinnoista sekä siitäkin, että hoidokkien työkykyä käytetään hyväksi entistä tarkemmin.

Kaurat, heinät, silain y. m. kunnossapito.

Määräraha, 4,800 markkaa, on jo ylitetty 1,084 markalla 57 pennillä ja tulee edelleen ylitettäväksi lähes 2,000 markalla. Mainitun alhaisen määrän paneminen kuluvan vuoden menosääntöön johtui siitä, että laitoksen maksettavaksi ei ole aikaisemmin pantu menoja maanviljelyksestä ja ruokalasta saaduista luonnontuotteista, jommoista menettelyä järjestetyn kirjanpidon mukaisesti nyttemmin noudatetaan. Tämän johdosta ja kun heinäin, kaurain ja olkien hintakin on tuntuvasti kohonnut, nousevat kunkin hevosen vuotuiset ylläpitokustannukset 850 markkaan.

Polttoaineet: Määräraha, 1,300 markkaa, tulee varsin luultavasti ylitettäväksi 1,000 markalla. Tämä sangen huomattava lisäys ei johdu ainoastaan polttopuiden korkeasta hinnasta, vaan suurimmaksi osaksi siitä, että lastenkotia on laajennettu erikoisella pientenlasten hoito-osastolla, jonka perustaminen ei vielä ollut päätetty kuluvan vuoden menosääntöehdotusta laadittaessa.

Kalusto: Määräraha, 500 markkaa, on jo ylitetty 193 markalla ja täytynee vieläkin ylittää noin 1,000 markalla. Tämänkin määrärahan riittämättömyys johtuu suurimmaksi osaksi edellä mainitun pientenlasten osaston perustamisesta, sitä varten kun ei ollut hankittu erikoista määrärahaa.

Lääkkeet: Määrärahan, 900 markan, riittämättömyys johtuu lääkkeiden hinnan kohoamisesta.

Sekalaiset menot: Määräraha, 2,500 markkaa, on jo ylitetty 98 markalla 49 pennillä ja tulee luultavasti vieläkin ylitettäväksi. Suurin tästä määrärahasta maksettava menoerä on kunnalliskodissa toimitetusta vaatteiden pesusta suoritettava korvaus, minkätähden määrärahaerää on pidettävä vaivaishoidon eri laitosten välisenä memoriaalieränä.

Apurahoja ja kustannuksia laitoksesta erillään olevista köyhistä.

Elänteelleantokustannukset: Määräraha, 140,000 markkaa, tulee ylitettäväksi noin 15,000 markalla. Näin tuntuva lisäyksen tarve johtuu siitä, että Vaivaishoitohallituksen täytyi, syystä että osottautui vaikeaksi nykyisinä kalliina aikoina saada lapsia elänteelle annetuiksi Vaivaishoitohallituksen määräämistä maksuista, korottaa näitä maksuja kuluvan vuoden alusta niin paljon, että lisäkustannuksia on syntynyt noin 15,000 markkaa.

Mielenvikaisten hoitokustannukset: Määräraha, 200,000 markkaa, on riittämätön ja tulee ylitettäväksi lähes 60,000 markalla. Tämä melko suuri ylitys johtuu osin siitä, että Sipoon pitäjään elänteelle annettujen mielenvikaisten maksut ovat kohonneet lähes 100 %:lla, sekä luultavasti siitäkin, että nyttemmin Nickbyn mielisairaalan toiminnan laajennuttua vaivaishoidon huollettavina olevien mielenvikaisten kokonaisluku on lisääntynyt. Kun puheena oleva määräraha pääasiallisimmin on memoriaalierä, ei tähän lisämäärärahaan käyne paneminen samaa merkitystä kuin niihin määrärahoihin, jotka tietävät vaivaishoidon rahamenojen lisääntymistä.

Lääkkeet: Määräraha, 14,000 markkaa, on riittämätön ja tulee edellä mainituista syistä ylitettäväksi noin 3,000 markalla.

Sekalaista.

Hautauskulut: Määrärahasta, 4,000 markasta, on jällellä 10 markkaa, minkätähden se tulee ylitettäväksi 800 markalla.

Rkmri puoltaa esitystä.

V. V.:

Pyydettyjä määrärahoja, joista osa kuitenkin tulee huomioon otettavaksi muiden laistosten tulopuolella, tuskin voitane olla myöntämättä, minkätähden esitystä puolletaan.

Kvsto:

Myönnyttiin.

N:o 15.

Helsingin kansakoulujen opettaja- ja opettajataryhdistyksen johtokunnan esitys „Karl Magnus Kullmanin rahaston“ ja n. s. „Lomarahaston“ korkovarain käyttämisestä.

Helsingin kansakoulujen opettaja- ja opettajataryhdistyksen johtakunta on Kvstolta anonut, että Vsto päättäisi, miten kaupungille lahjoitettujen „Karl Magnus Kullmanin rahaston“ ja „Lomarahaston“ korkovaroihin nähden on meneteltävä, sittenkun mainittu yhdistys, joka asiasta tehdyn päätöksen mukaan oli tähän asti kantanut korkovarot apumaksuksi kaupungin kansakoulujen köyhäin ja kivulloisten oppilaiden kesäsiirtolain voimassapitoon, nyttemmin järjestää tuollaisia siirtoloita ainoastaan ruotsinkielisten kansakoulujen oppilaille.

Rkmri mainitsee, että puheena olevista rahastoista ensiksi mainittu on kaupungille lahjoitettu aviopuolisojen Karl Magnus ja Ottilia Kullmanin 7/10 1896 laatimalla testamentilla, jonka 2 momentissa on seuraava säännös:

„Helsingin Kaupunginvaltuustolle (tulee vaimoni) luovuttaa viisituhatta (5,000) Suomen markkaa, joka pääoma on Kaupunginvaltuuston määräämällä tavalla hoidettava ja jonka korot vuosittain käytetään tilaisuuden hankkimiseen Helsingin kaupungin kivullosille kansakoululapsille, etusijassa niille, joiden isät ovat tahi ovat olleet rakennustyöläisiä, oleskella kesäloman aikana maalla — — —.“

Kvston kokouksessa 22/12 1898 tehdyn päätöksen mukaan on Rmkrin hoidettava mainittu pääoma ja Kansakoulujohtokunnan käytettävä korot testamentintekijäin mainitsemaan tarkoitukseen, minkä johdosta Kansakoulujohtokunta oli vuonna 1902 päättänyt antaa mainitut korkovarot opettaja- ja opettajataryhdistyksen käytettäväksi lahjoittajain määräämällä tavalla.

„Lomarahaston“ taas, jonka pääoma on niinkään 5,000 markkaa, on muuan henkilö, joka on halunnut pysyä tuntemattomana, 7/5 1907 laaditulla lahjoituskirjalla antanut kaupungille „asianomaisten kaupunginviranomaisten hyväksi katsomalla tavalla käytettäväksi kaupungin vaivaishoitoa saavain alaikäisten hyväksi“. Kokouksessaan 22/10 1907 on Kvsto päättänyt, että mainitut varat on „hoidettava rahastona, jonka vuotuinen korko on annettava kansakoulunopettaja- ja opettajataryhdistykselle sen järjestämäin Helsingin kansakoulujen kesäsiirtolain toimikunnan määräyksen mukaan käytettäväksi kaupungista kotoisin olevain, vaivaishoidon kaupunkiin elätteelle antamain, turvattomain kansakouluoppilaiden kustantamiseksi oleskelemaan jonkin osan kesästä maalla“.

Kvston edellä mainittujen kahden päätöksen johdosta oli Rkonttori maksanut rahastojen korot, kumpaisenkin noin 300 markkaa, Helsingin kansakoulujen opettaja- ja opettajataryhdistykselle käytettäväksi lahjoittajain määräämään tarkoitukseen. Yhdistyksen esityksen johdosta oli tarkastajakokous ehdottanut, että puheena olevat korkovarot jaettaisiin suhteellisesti oppilaslukuun mainitun yhdistyksen ja Helsingin kaupungin kansakoulujen opettajainliiton kesken, joka jälkimäinen oli kahtena viime vuonna järjestänyt kesäsiirtoloja kaupungin suomenkielisten kansakoulujen oppilaille, ja että varain jaon vuosittain toimittaisivat kansakoulutarkastajat,

Pääasiassa yhtyen tarkastajakokouksen mielipiteeseen on Rkmrikin pultanut selaista menettelyä, että kansakoulutarkastajat jakaisivat puheena olevain rahastojen korkovarot edellä mainittujen kahden yhdistyksen kesken suhteellisesti ruotsin- ja suomenkielisten kansakoulujen oppilaslukuun, ollen siinä tietysti kuitenkin otettava huomioon asiaan vaikuttavat seikat, niinkuin lahjoituskirjain määräykset y. m. Jos toinen yhdistys jonakin vuonna ej järjestäisi kesäsiirtoloja, olisi koko vuosikorko sinä vuonna annettava toiselle yhdistykselle mainittuun tarkoitukseen käytettäväksi. Rkmri sentähden ehdottaa Kvston päätettäväksi:

että Karl Magnus Kullmanin rahaston ja Lomarahaston korkovarot vuosittain annetaan Helsingin kansakoulujen opettaja- ja opettajataryhdistykselle ja Helsingin kaupungin kansakoulujen opettajainliitolle käytettäväksi tilaisuuden hankkimiseen kaupungin ruotsin- ja suomenkielisten kansakoulujen oppilaille oleskella kesäiseen aikaan maalla; sekä

että korkovarot on kaupungin kansakoulutarkastajain jaettava likimain suhteellisesti mainittujen koulujen oppilaslukuun ja huomioon ottamalla Rkmrin edellä esittämät näkökohdat.

V. V.:

Rkmrin ehdotusta puolletaan seuraavin lisäyksin:

että, jos toinen yhdistys jonakin vuonna ei järjestä kesäsiirtoloja, on saman vuoden korot kokonaan annettava toiselle yhdistykselle, sillä edellytyksellä että se ryhtyy toimenpiteisiin kesävirikistykseen hankkimiseksi kansakouluoppilaille; sekä

että korkovaroja jaettaessa lahjakirjain määräyksiä noudatetaan.

Kvsto:

Rkmrin ja V. V:n ehdotukset hyväksyttiin.

N:o 16.

a) Kaupungin lihan tarkastusaseman kassanhoitajan, everstiluutnantti Gustaf Steniusin anomus korvauksen saamisesta viransijaisen palkkaamisesta kesällä 1915; sekä

b) erinäisten kaupungin palveluksessa olevain lääkärien esitys saada kantaa meno- säännössä kesäloman hankkimista varten olevat viransijaisuuspalkkiot.

Kassanhoitaja Stenius huomauttaa, että Kvsto 8/6 1915 päättäessään, että mainittuna vuonna kesälomaa ei saisi myöntää m. m. kaupungin terveyden- ja sairaanhoidon palveluksessa oleville henkilöille, samana päivänä kuitenkin myönsi 500 markan määrärahan kesäloman hankkimiseksi lihan tarkastusaseman kassanhoitajalle, kassanhoitajanapulaiselle, päiväkirjanpitäjälle ja päiväkirjanpitäjän apulaiselle. Kun viimeksi mainittu päätös tuki

sitä käsitystä, että lihantarkastusaseman kassanhoitajaa ei luettu ensiksi mainittuun kunnan virkamiesten luokkaan, anoi hakija. Terveystenhoitolautakunnalta kesälomaa, mikä kuitenkin evättiin. Kun hakija voidakseen hoitaa erittäin rasittavaa ja tarkkuutta vaativaa virkaansa ehdottomasti tarvitsi jonkin aika lepoa, täytyi hänen lääkärintodistuksen nojalla anoa kuukauden kesälomaa, minkä Terveystenhoitolautakunta myönsikin, sillä ehdolla että hakija itse kustantaa viransijaisensa. Sen johdosta että Rkmri oli kieltäytynyt osottamasta hakijalle maksettavaksi sitä 250 markan rahamäärää, jota hakija oli anonut kustantaaksensa virkavapautensa aikaisen viransijaisen, anoo hakija nyt, että Kvsto määräisi tuon summan maksettavaksi. Tämän tueksi hakija huomauttaa, että osa Kvston myöntämää lihantarkastusaseman henkilökunnan kesälomamäärärahaa oli käytetty viransijaisten palkkaamiseen kirjanpitäjälle ja kirjanpitäjän apulaiselle, joille virkamiehille oli kesäloma myönnetty, sekä että lihantarkastusaseman kaikki virkamiehet, paitsi kassanhoitaja ja hänen apulaisensa, olivat saaneet „jonkin nimistä“ kesälomaa tarvitsematta kustantaa viransijaisiaan, koska osa 1/10 toimintansa alkaneen lihantarkastusaseman väliaikaisen toisen osaston virkamiehiä asetettiin jo 1/7:stä lähtien, siinä mielessä että vakinainen henkilökunta saisi kesälomaa.

Rkmri mainitsee, että hakijan tehtyä edellä kerrotun esityksensä oli Kri vaatinut lausuntoa asiasta Terveystenhoitolautakunnalta, joka oli ilmoittanut, että Lautakunta Kvston viime kesäkuun 8 päivänä tekemän päätöksen johdosta ei ollut katsonut voivansa myöntää hakijalle kesälomaa, mutta kyllä, kun hänen terveydentilansa katsottiin sitä vaativan, kuukauden virkaloman, jona aikana hänen itsensä tuli kustantaa viransijainen. Näin ollen ei Lautakunta voinut pitää häntä oikeutettuna saamaan korvausta viransijaisensa palkkaamisesta. Samalla antoi Lautakunta Rkmrin pyynnöstä niiden terveyden- ja sairaanhoidon palveluksessa olevain, kaikkiaan 20 henkilön luettelon, jotka, sen johdosta että heiltä oli evätty kesäloma, olivat hakeneet ja saaneet virkavapautta. Tämän lausunnon mukaisesti päätti Rkmri äänestettyään evätä anomuksen. Eriävän mielipiteen lausuivat Krin varapuheenjohtaja, herra Heimburger, ja varajäsen, herra Grotenfelt, joiden mielestä Rkmrin tuli Kvstolle tehdä ehdotus myöntymisestä esitykseen.

Kun hakija nyt on esittänyt anomuksensa Kvstolle, huomauttaa Rkmri, että Kvsto kokouksessaan 8/6 1915 oli, syystä että vähää aikaisemmin vahvistetussa johtosäännössä lihantarkastusaseman henkilökunnalle oli taattu kesäloma, päättänyt myöntää tarkoitukseen tarvittavan 500 markan määrärahan, jota laskiessa oli edellytetty, että osa hiljattain perustetun haaraosaston henkilökuntaa voisi toimia pääsaseman henkilökunnan viransijaisina. Samassa kokouksessa Kvsto kuitenkin päätti järjestää kysymyksen kesäloman myöntämisestä kunnan palveluksessa oleville virka- ja palvelusmiehille viime kesänä niin, että asianomaisten lautakuntain ja hallitusten olisi järjestäessään alaistensa virka- ja palvelusmiesten kesälomaa muun muassa noudatettava, että tuollaista lomaa ei myönnetä terveyden- ja sairaanhoidon virkamiehille. Tämän päätöksen oli Kri katsonut olevan tulkittava niin, että se kaikkia puheena olevia toimihenkilöitä koskevana, olojen vaatimana poikkeuksena viime kesänä kumosi heille taatun kesälomaoikeuden. Näin ollen oli Rkmri äänestettyään samalla tuloksella kuin vastikään mainittiin katsonut olevan pysyminen aikaisemmalla kannallaan asiassa, minkätähden Kri on esittänyt, että Kvsto päättäisi evätä nyt esillä olevan hakemuksen.

Erinäisten kaupungin palveluksessa olevain lääkärien antamassa kirjelmässä lausutaan, että niille hakijoista, jotka erittäin ilmoitetuilla perusteilla olivat sitä anoneet, oli viime kesänä tosin myönnetty jonkin verran kesälomaa, kuitenkin sillä edellytyksellä, että he puolestaan asettivat ja itse palkkasivat Terveystenhoitolautakunnan hyväksymät viransijaiset, kun taas ne, jotka kustannuksia välttääkseen eivät olleet tuollaista anomusta tehneet, olivat pysyneet viroissaan koko kesän eli ainoan lomakaudeksi sopivan ajan.

Jos välttämätön pakko, minkä hakijat olisivat voineet käsittää, todella olisi ollut olemassa hakijoille kerta kaikkiaan taatun kesälomaoikeuden lakkauttamiseen, olisi jokainoa heistä vastaan sanomatta alistunut puheena olevaan päätökseen. Hakijat eivät kuitenkaan ole voineet havaita muuta, kuin että puheena oleva päätös oli tehty ilman että sen pohjana ollut ehdotus voi nojata pakottaviin asiallisiin syihin. Näytti nimittäin siltä, kuin kaikki mahdollisuudet olisi täysin huomioon otettu, jos kesäloman myöntämisen ehdoksi olisi pantu että kaikkiin virkoihin oli kesäloman ajaksi hankittava Terveystenhoitolautakunnan hyväksymät viransijaiset ja jos — Rkmrin tekemän ehdotuksen mukaisesti — lisäksi olisi määrätty, että asianomaisten lääkärien tuli jonkin määrääjän kuluessa saapua virantoimitukseen. Kun hakijat eivät voi edellyttää Kvston tekemällä päätöksellä tarkoitettavan, että eräiltä kaupungin virkamiehiltä kaupunginkassan hyödyksi riistettäisiin osa eduistaan — jommoisen toimenpiteen oikeudellista pätevyyttä saanee epäillä — esittävät hakijat, että Kvsto määräisi, että ne terveyden- ja sairaanhoidon palveluksessa olevat henkilöt, joiden palkkaetuihin kuuluu oikeus saada vuosittain kuukauden kesäloma kaupungin palkkaamin viransijaisin, korvaukseksi siitä että he tänä vuonna ovat pakottavista syistä menettäneet tämän heille vakuutetun edun, oikeutetaan kantamaan ne palkkiot, mitkä viransijaisten palkkaamiseksi edellytetyn kesäloman aikana on pantu kuluvan vuoden menosääntöön, ja näin siihen katsomatta, ovatko he viime kesänä omalla kustannuksellaan nauttineet jonkin aikaa virkavapautta vai pakosta olleet lomaa käyttämättä.

Edellä kerrotun esityksen johdosta viittaa Rkmri siihen, mitä Kri on lausunut kassanhoitaja Steniuksen anomuksesta, ilmoittaen että Krin varapuheenjohtaja, herra Heimbürger, on puoltanut myöntymistä anomukseen, ja esittää Kri siis, että Kvsto epäisi hakijain anomuksen.

V. V.:

Koska edellä mainitulla Kvston $\frac{8}{10}$ 1915 tekemällä päätöksellä, jonka oikeudellisesta pätevydestä ei voi olla epäilystä ja joka on saanut laillisen voiman, itse oikeus kesäloman saamiseen on lakkautettu ja tästä tietenkin on johtunut, ettei myöskään kesälomaa varten menosääntöön pantuja määrärahoja, joita ei ole katsottava virkaan liittyväksi palkkaeduksi viranpitäjälle, ole voitu antaa niille virkamiehille, joita päätös on koskenut, ja nämä siis, siinä tapauksessa että heille pyynnöstään on jostakin syystä myönnetty virkavapautta, ovat olleet velvolliset kärsimään tästä johtuneen menon, esittää valiokunta, että Kvsto epäisi tässä puheena olevat hakemukset.

Kvsto:

Evättiin.

N:o 17.

Työmies Karl Johanssonin anomus vuosiapurahansa korottamisesta.

Hakija, jolle Kvsto $\frac{16}{3}$ 1909 myönsi 400 markan vuosiapurahan, anoo nykyisten kalliiden elantokustannusten johdosta ja siihen nähden että hänen on vaikea 81 vuotiaana hankkia elatusta itselleen ja vaimolleen, vuosiapurahansa korottamista.

Rkmri mainitsee, että hakijalla Vaivashoitohallituksen ilmoituksen mukaan on talonmiehenä 12 markkaa kuukaudessa ja vapaa asunto sekä että hänen vaimonsa, joka on syntynyt 1864, on täysin työkykyinen ja suorittaa vaatteiden pesua ja siivoamista. Näin

ollen käytettäne vaimonkin ansio hakijan elatukseen, ja jos hakija vastedes joutuu toisten hoidettavaksi, on kunta velvollinen hakijan korkean iän vuoksi auttamaan häntä saamaan hoitoa ja tarpeellista elatusta. Tähän katsoen ja kun etuja, joita kaupunkikenties katsoo olevan aihetta myöntää eräille palveluksessaan oleville henkilöryhmille heidän toimeentulonsa helpottamiseksi nykyisen kalliin ajan vallitessa, ei olisi ulotettava eläkkeen- ja apurahansaajiin, on Rkmri esittänyt hakemusta evättäväksi.

V. V.:

Evättäne.

Kvsto:

Evättiin.

N:o 18.

V. V:n ilmoitus Kvston tarverahain lisäämisen tarpeellisuudesta.

Kvston tarverahoja varten on kuluvan vuoden menosääntöön pantu 35,000 markkaa. Tästä määrästä oli kuluvan marraskuun 1 päivään asti käytetty noin 33,400 markkaa, siitä noin 27,000 markkaa painatuskustannuksiin. Kun vuoden kahden viime kuukauden aikana on odotettavana melko suuria painatuskuluja (vuonna 1914 oli niitä lähes 9,000 markkaa) sekä kaikenlaatuisia ilmoitus- y. m. menoja on maksettava, esittää valiokunta, jottei määrärahaa ylitettäisi Kvston myönnytyksettä, että Vsto määräisi 10,000 markkaa siirrettäväksi käyttövaroistaan Vston 1916 vuoden tarverahoihin.

Kvsto:

Myönnyttiin.